

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/77/2024
Identifikačné číslo spisu: 5619011250
Dátum vydania rozhodnutia: 23.04.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Martina Zeleňaková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:5619011250.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obvineného H. Z., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 23. apríla 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, z 10. decembra 2020, sp. zn. 3 To 82/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. Z. odmieta.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 24. júna 2020, sp. zn. 2 T 62/2019 (ďalej len „rozsudok súdu prvého stupňa“) uznal obvineného H. Z. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„v presne nezistenom čase v dobe od 21.30 hod. dňa 18.2.2015 do 00.15 hod. dňa 19.2.2015 na izbe číslo 340 v hoteli B. v W. W., okres U. O., sexuálne zneužil mal. O. Y. C., nar. XX.X.XXXX, bytom X W. B., Z., S. N., tak, že počas toho, ako ju strážil na žiadosť jej rodičov v ich neprítomnosti v izbe, počas toho, ako maloletá spala len v nohavičkách, sa jej dotýkal, na čo sa maloletá zobudila a po precitnutí zistila, že jej stiahol nohavičky a snaží sa jej vopchať prsty do vagíny. Maloletá O. Y. C. chcela tomuto zabrániť tým, že si dala nohy spolu, natiahla si nohavičky, obrátila sa na brucho a stlačila zadok, aby jej obžalovaný nemohol vopchať prsty dovnútra, avšak aj napriek tomu jej opakovane obžalovaný strčil prsty do vagíny, trel nimi do boku a následne ich z nej vytiahol, čo zopakoval celkom trikrát. Maloletá poškodená neutrpela pri uvedenom konaní žiadne zranenie, ktoré by si vyžadovalo poskytnutie lekárskej starostlivosti.“

2. Súd prvého stupňa obvinenému podľa § 201 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmenečne odložil a obvinenému súčasne uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona

ustanovil na 4 (štyri) roky. Súd prvého stupňa ďalej obvinenému podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ďalej podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona obvinenému uložil povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste jeho pobytu podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v poskytovaní pomoci a dohľadu pri opatere maloletých detí vo výmere 6 (šesť) rokov.

3. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 10. decembra 2020, sp. zn. 3 To 82/2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 3 a § 36 písm. j) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienične odložil sa súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obvineného v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovil na 2 (dva) roky. Krajský súd ďalej obvinenému podľa § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obvinenému uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v starostlivosti o maloleté deti a v ich opatere v súvislosti s jeho pôsobením ako animátora na 3 (tri) roky. Napadnutý rozsudok bol obvinenému doručený 15. februára 2021.

4. Obvinený, prostredníctvom obhajcu JUDr. Mariána Alušica, podal 2. mája 2024 proti napadnutému rozsudku, vo svoj prospech, dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku v spojení s § 374 ods. 3 Trestného poriadku.

5. V dôvodoch podaného dovolania obvinený vyjadril názor, že v podstate jediným dôkazom proti nemu je výpoveď poškodenej a z nej vyplývajúci znalecký posudok Dr. M. N., ktorej funkcia, resp. odbornosť je uvedená ako „konzultant klinický psychológ“. Obvinený namietal argumentáciu súdu prvého stupňa, podľa ktorej je predmetný znalecký posudok použiteľný pre trestné konanie v zmysle čl. 26 Európskeho dohovoru o odovzdávaní trestného konania, pretože predmetný článok upravuje postup v prípade, že trestné konanie ako celok, vrátane rozhodnutia o ňom, preberá dožiadaný štát, preto v prejednávanej trestnej veci nejde o prípad konania dožiadaného štátu podľa čl. 26 Európskeho dohovoru o odovzdávaní trestného konania. Dovolateľ ďalej uviedol, že pokiaľ by aj predmetný článok bol aplikovateľný, nie je možné bez ďalšieho prebrať dôkaz poskytnutý dožiadaným štátom. Podľa názoru obvineného bolo potrebné skúmať a porovnať zákonné podmienky pre vypracovanie znaleckého posudku, čím sa však ani súd prvého stupňa a ani krajský súd nezaoberali. Táto skutočnosť je, podľa názoru dovolateľa, dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku, pretože je potrebné skúmať, kto a za akých okolností vypracoval znalecký posudok, teda či tomuto dôkazu nebola prisúdená vyššia právna sila, než aká by mu bola prisudzovaná v dožiadanom štáte.

6. Obvinený tiež uviedol, že nie je zrejmé, či „konzultant“, ktorý vypracoval znalecký posudok, spĺňa podmienky, ktoré od znalca vyžaduje právny poriadok Slovenskej republiky, ďalej nie je zrejmé ani to, aký je zákonný obsah pojmu „konzultant klinický psychológ“, aké má vzdelanie a nie je zrejmé ani to, aký postup musí „konzultant“ dodržať pri vypracovaní znaleckého posudku a či tieto podmienky sú v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, resp. či podmienky nie sú tak odlišné, že porušujú jeho právo na obhajobu. Obvinený v tejto súvislosti tiež namietal nesprávnu požiadavku slovenských orgánov na vypracovanie psychologického vyšetrenia, pretože v tejto oblasti sa vyžaduje vypracovanie znaleckého posudku v odbore psychiatria s prípadným pribratím znalca z odboru psychológia.

7. Dovolateľ ďalej vyčítal súdom nižšieho stupňa, že poukázali ako na podporný dôkaz aj na zmenu správania sa poškodenej, pričom toto konštatovanie vychádza len z tzv. znaleckého posudku a M. N. ho uvádza len na základe tvrdenia rodičov poškodenej, hoci nočné mory poškodenej aj pred útokom mal pripustiť aj jej otec. Podľa názoru obvineného nie je možné konštatovať existenciu zmeny správania sa

poškodenej a jej nočné mory na základe rozhovoru psychológa s rodičmi, ale rodičia poškodenej mohli a mali byť po takom tvrdení vypočutí na hlavnom pojednávaní. Uvedený podporný argument preto, podľa názoru dovolateľa, stojí na základe nezákonne získaného dôkazu.

8. Vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu obvinený ďalej namietal, že nemal možnosť klásť M. N. otázky a ani jej prostredníctvom klásť otázky poškodenej, ktoré nemohol predvídať pred poskytnutím tzv. znaleckého posudku a otázky nemal možnosť položiť ani pred jeho vypracovaním, teda namieta nemožnosť využitia svojho práva podľa § 142 ods. 3 Trestného poriadku.

9. K vykonanému dokazovaniu obvinený ešte namietal, že súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tvrdením, že mal mať modré latexové rukavice, pretože pri zabezpečovaní dôkazov sa žiadne latexové rukavice nenašli, pričom konajúce súdy nepostrehli ani logickú chybu v argumentácii, ako mohla poškodená v neosvetlenej izbe vidieť modré rukavice pod svojou perinou so zatvorenými očami predstierajúc spánok. V tejto súvislosti obvinený upozornil, že krajský súd postrehol, že poškodená existenciu rukavíc spomína až vo Veľkej Británii, teda dávno po údajnom útoku, kedy sa témou jej zneužívania zaoberali aj jej rodičia (a aj ona sama), pritom M. N. poznamenala, že poškodená mohla byť pred vyšetrením ovplyvnená svojimi rodičmi a mohla projektovať skutočnosť, o ktorej počula od rodičov do reality, ktorú zažila. Podľa názoru obvineného je tak napadnutý rozsudok založený na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

10. Dovolateľ zároveň namietal, že nebol vyzrotený o záverečnom úkone - preštudovaní spisu, a preto sa tohto úkonu nemohol zúčastniť, pritom súdy si prisvojili právo vytvárať skutkové závery bez odpovede znalca v otázkach, na zodpovedanie ktorých sú nevyhnutné odborné znalosti a zdôraznil, že žiaden znalec neuviedol, či stopy DNA za nechtami je možné odstrániť umytím rúk a tiež to, že si súd prvého stupňa vytvoril závery aj o nutnosti sexuálnej skúsenosti poškodenej na to, aby si mohla uvedené obvinenia vymyslieť.

11. Obvinený napokon namietal, že spôsob jeho obhajoby a strata kontaktu s realitou boli dôvodom na jeho povinnú obhajobu podľa § 37 ods. 2 Trestného poriadku, pričom v tejto súvislosti poukázal na závery MUDr. J. S. a MUDr. F. D..

12. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým rozsudkom, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e) a písm. g) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 37 ods. 2, § 142 ods. 1, ods. 3, § 168 ods. 1 a § 319 Trestného poriadku v jeho neprospech a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením napadnutého rozsudku a rozsudku súdu prvého stupňa, stratili podklad.

13. K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš (ďalej len „prokurátor“), ktorý uviedol, že sa nestotožňuje ani s jedným argumentom obvineného. K námietke obvineného o povinnej obhajobe podľa § 37 ods. 2 Trestného poriadku uviedol, že u obvineného v prípravnom konaní neboli vzhliadnuté dôvody na povinnú obhajobu. Podľa názoru prokurátora obvineným uplatnené dovolacie námietky smerujú primárne do oblasti skutkových zistení, pričom ide o výhrady ku skutkovým zisteniam, spôsobu vykonania a následného hodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Prokurátor tiež uviedol, že podstatou dovolacích dôvodov je hlavne nezákonnosť znaleckého posudku, ktorý však bol zabezpečený zákonným spôsobom a v konaní pred súdom ho bolo možné vykonať. Obvinený sa, podľa názoru prokurátora, v podstate snaží presadiť vlastnú, pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú verziu skutkového stavu veci a až následne z uvedených skutkových a procesných výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp., že sa predmetný skutok nestal. Prokurátor preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

14. Spis súdu prvého stupňa bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o

dovolání obvineného 20. novembra 2024.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], avšak po uplynutí zákonnej lehoty uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

16. Z predloženého spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že napadnutý rozsudok bol obvinenému doručený 15. februára 2021. Podaním doručeným súdu prvého stupňa 25. marca 2024 obvinený požiadal o ustanovenie obhajcu za účelom podania dovolania proti rozsudku súdu prvého stupňa v spojení s napadnutým rozsudkom. Súd prvého stupňa obvinenému ako obhajcu ustanovil JUDr. Mariána Alušica, a to opatrením z 26. marca 2024, sp. zn. 2 T 62/2019. Obvinený podal dovolanie, prostredníctvom ustanoveného obhajcu, 2. mája 2024.

17. Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku Ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

18. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“) Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. Ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

20. Cit. ustanovenia boli do zákona č. 62/2020 Z. z. doplnené zákonom č. 9/2021 Z. z. s účinnosťou od 19. januára 2021.

21. Rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. decembra 2020, sp. zn. 3 To 82/2020 bol obvinenému doručený 15. februára 2021. Aplikujúc ustanovenie § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. obvinenému lehota na podanie dovolania neplynula do 28. februára 2021. Obvinený tak mohol dovolanie podať v trojročnej lehote od 1. marca 2021 do 1. marca 2024. Obvinený však dovolanie podal až 2. mája 2024, teda oneskorene.

22. Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku Dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané oneskorene.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený podal dovolanie oneskorene (po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej lehoty, a to aj po jej úprave v dôsledku opatrení spojených so šírením choroby Covid), najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietol.

24. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.